

„Af interesse i det foreliggende tilfælde er, at der i Sverige med virkning fra nytår 1946 var vedtaget en lov om statens tilsyn med og støtte til feriekolonier omhandlende anmeldelsespligt, godkendelse og statsstøtte (1 kr. pr. forplejningsdag). Loven administreres gennem socialstyrelsen, der har udarbejdet regler og iøvrigt giver vejledning gennem et tidsskrift: Råd ock anvisningar i socialvårdsfrågar af kungl. socialstyrelsen (nr. 26, 37 og 40 i 1945 og 1946). Det havde derfor min interesse at erfare, hvorledes loven blev modtaget af de private institutioner der havde oprettet kolonier. Jeg mødte så godt som alle steder utilfredshed og til tider irritation. Siden 1880 er der på privat initiativ oprettet kolonier, og offerviljen har været stor. Efter mit skøn var kolonierne godt indrettet, i forhold til vore kolonier var de længere fremme i modernisering, og i flere tilfælde var udstyret langt „flottere“ end hos os. Til disse koloniers institutioner blev der nu rejst en række krav, som man dels fandt urimelige og dels unødigt kostbare. Der blev f. eks. sat grænse for børnetallet (35 børn på en koloni), minimumskrav til personaleantal i forhold til børnetal (1 voksen pr. 5 børn), minimumstid for opholdets varighed (6 uger — helst 8 uger), i sovesalsrum kræves 9 m³ pr. barn o. s. v.

Man fik et stærkt indtryk af, at der fra myndighedernes side var stillet for store krav, at man nærmest var gået ud fra kravene til helårsdrevne børnehjem, opdragelseshjem o. lign., og at man ikke havde kunnet se, at det slet ikke er nødvendigt at stille samme krav til feriekolonier, der kun er i drift i sommertiden.

Af de udtalelser, der faldt, skal jeg tillade mig at citere:

„Loven vil få den konsekvens, at vi må nedsætte antallet af kolonipladser betydeligt, og hvad vil man så trøste de børn med, der ikke kommer på landet? Det vil vare mange år, før man får bygget tilsvarende antal nye kolonier.“

„Kolonierne vil blive betydeligt dyrere i drift, og det vil blive svært at skaffe flere penge ad privat vej. Ganske vist vil statstilskuddet i nogen grad råde bod herpå, men hvor skal vi skaffe kapital fra til eventuelle bygningsændringer og forbedringer, der kræves for at få godkendelse og dermed statstilskud?“

4. *Vor stilling til lovforslaget.* Med de i Sverige indhøstede erfaringer er det forståeligt, at vi ønsker at udtrykke håbet om, at lov og regler må få en sådan affattelse,

at der lægges vægt på, at råd og vejledninger udarbejdes,

at eventuelle krav, der skal opfyldes med kort frist, kun fremsættes, når forholdene findes uforsvarlige,

at der ved kravenes fastsættelse tages hensyn til, at disse ikke behøver at være de samme som for opdragelseshjem o. lign., idet feriekolonier kun anvendes i sommertiden til kortere ophold for børn. Vi mener at have erfaring for, at der kan opnås et godt udbytte — også sundhedsmæssigt —, når krav til almindelige boligforhold er opfyldt. I mindstekravene må selvfølgelig medtages, at almindelige sundhedsvedtægter om f. eks. drikkevand, afløbsforhold o. lign. overholdes.

De her fremsatte ønsker er især dikteret af økonomiske grunde. Vi har i vort arbejde søgt at finde frem til en måske noget primitiv, men forsvarlig norm for koloniers etablering, idet vi har taget hensyn til, at der bør være et vist forhold mellem den sum, der ofres på projektet, og den korte tid af året, ejendommen benyttes.

Vi ser en fare i, at krav, der efter vor opfattelse ikke er strengt nødvendige, vil føre til, at udviklingen bremses, at det private initiativ stækkes, og at antallet af børn på koloni reduceres på et tidspunkt, hvor behovet er så stort, at de eksisterende institutioner ikke kan dække det. De børn, der ikke bliver plads til, må blive tilbage i byen hele sommerferien, og forældrene vil næppe kunne forstå, at kolonierne, som hidtil har givet så gode resultater — påskønnet fra offentlighedens side —, nu må nedsætte kapaciteten.

Det må anses for rimeligt, at der fra statens side skabes mulighed for tilvejebringelse af midler til dækning af de udgifter, som påføres en institution som følge af krav i henhold til nærværende lov.

5. § 156. I denne paragraf nævnes som tilføjelse, at *tilsynet* skal foretages efter nærmere af socialministeren fastsatte regler. Det er vort håb, at disse regler tager hensyn til vore anførte betragtninger.